

Prof. dr hab. Janina Rudnicka

Dziedzina sztuki

Dyscyplina sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Wydział Rzeźby i Intermediów

Dnia 15 marca 2024 roku

Postępowanie habilitacyjne wszczęte dnia 14.04.2023 r. (DRKN.Z8.400.21.2032)

RECENZJA

wskazanych przez **dr Tomasza Ryszczyńskiego** osiągnięć artystycznych:

- projektu scenografii, kostiumów oraz plakatu do spektaklu „**Antygona w Nowym Jorku**”; – cyklu grafik „**Interakcje Międzygatunkowe**”;
- komiksu „**Minotour**”.

będących podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Zlecniodawca recenzji

Uchwałą nr H/8/URNiJK/2023-2024 z dnia 30.11.2023 r. Uczelniana Rada do spraw nauki i jakości kształcenia Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu powołała komisję habilitacyjną w postępowaniu habilitacyjnym **dr Tomasza Ryszczyńskiego**, w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, powierzając mi funkcję recenzentki.

Do zlecenia została dołączona dokumentacja złożona przez

- Habilitanta: 1. Tomasz Ryszczyński AUTOREFERAT,
2. Tomasz Ryszczyński PORTFOLIO,
3. Tomasz Ryszczyński DYDAKTYKA.

1. Dane habilitanta.

Pan **dr Tomasz Ryszczyński** tytuł magistra uzyskał w 2004 r na Wydziale Architektury Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. W 2007 r. skończył Studia Podyplomowe w zakresie Przygotowania Pedagogicznego w Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu.

W 2016 r. decyzją Rady Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „*Multimedialne aspekty formy teatralnej*” uzyskał stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki projektowe.

Promotor: prof. dr hab. Bohdan Cieślak

Recenzenci: prof. dr hab. Paweł Dobrzycki, prof. dr hab. Michał Jędrzejewski

Zatrudniony:

Od 2012 r. – do dzisiaj, Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu:

2012 r. – 2016 r., jako asystent,

2016 r. – do dzisiaj, adiunkt,

2020 r. – do dzisiaj, prowadzony przedmiot – Pracownia Artystyczna.

Od 2014 r. – 2019 r., nauczyciel w Liceum Plastycznym im. Piotra Potworowskiego w Poznaniu. Od 2021 r. – do dzisiaj, Collegium Da Vinci z siedzibą w Poznaniu:

prowadzony przedmiot – Concept Art./Grafika Koncepcyjna.

Funkcje w ramach pracy na Uczelni:

Od 2019 r – do dzisiaj, kierownik Katedry Scenografii na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii na Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Od 2019 – do dzisiaj, członek rady Naukowej na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii UAP. Od 2019 – Przewodniczący Rady programowej na kierunku scenografia UAP.

2. Dane o dorobku i aktywności artystycznej osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki.

Bezpośrednio po ukończeniu studiów na kierunku *scenografia* aktywność twórcza **dr Tomasza Ryszczyńskiego** skupiała się na realizacjach graficznych we współpracy z agencjami

reklamowymi. W głównej mierze były to projekty ilustracji do książek i opracowania identyfikacji wizualnych. W autoreferacie Artysta przyznaje, że w tym czasie (publikacja Autoreferat, cytata, str. 7) *„Teatr cały czas mnie fascynował, lecz w natłoku zleceń projektowych, zepchnięty został na dalszy plan.”*

Dopiero w 2012 roku (w autoreferacie funkcjonują dwie daty realizacji, 2011 i 2012, strona Internetowa podaje 2011 r.), czyli około 8 (osiem) lat po uzyskaniu tytułu magistra, Habilitant zrealizował swój pierwszy autorski projekt. Była to scenografia do wydarzenia *„Nowe stulecie – pejzaż akustyczny Zamku”* w reżyserii Teresy Nowak. Na podstawie zdjęć zamieszczonych w wydawnictwie pt. *„Tomasz Ryszczyński Portfolio”* oraz w bazie Internetowej, zauważyłam, że w tym minimalistycznym projekcie artysta posługuje się wyłącznie smugą światła, która przebiegając wzdłuż konstrukcyjnych linii budowli, wyznacza wewnętrzną kubaturę zamku. Zastosowane rozwiązanie, spełnia kryteria rysunku przestrzenne, dla którego kanwą jest powietrze wypełniające historyczne wnętrza. Linie światła kontrastując z ciemnością pomieszczeń uwydatniają architektoniczne podziały, załamania ścian, rytmy kolumn, łuki sklepień, by następnie poprowadzić widza poprzez kontury okien do kolejnych przestrzeni. Ta ciekawa realizacja była preludium dla zrealizowanej 2 (dwa) lata później pracy doktorskiej, w której dominującym elementem, rozgrywającym przestrzeń sceny, była kreska rysowana światłem, tym razem kinetyczna linia.

Koncepcja scenografii przygotowanej z okazji wydarzenia *„Nowe stulecie – pejzaż akustyczny Zamku”* w reżyserii Teresy Nowak ma podbudowę w udokumentowanym dorobku Habilitanta, który wskazuje, że właśnie rysunek jest ulubionym i zarazem głównym medium stosowanym przy ujawniania projektowych zamysłów. Jest on dla Artysty podstawowym narzędziem utrwalania pierwszych tekstowych interpretacji, czego też uczy studentów w prowadzonej Pracowni Architektury Widowiska. Pan **dr Tomasz Ryszczyński** potwierdza to dydaktyczne założenie w swoim autoreferacie, gdy przyznaje (cytata, str. 8), iż kładzie *„duży nacisk na kwestie rysunkowe”*.

W publikacji pt. *„Tomasz Ryszczyński Portfolio”*, Habilitant udokumentował wybrane osiągnięcia projektowo artystyczne, z pominięciem (3) trzech zgłoszonych jako będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki. Zestaw tych (3) trzech dokonań zobrazowany została w kolejnej publikacji pt. *„Tomasz Ryszczyński*

Autoreferat”. Do osiągnięć tych odniosę się w kolejnym rozdziale.

Wracając do publikacji pt. „*Tomasz Ryszczyński Portfolio*”, to poprzez fotograficzną dokumentację poznajemy następujące artystyczne osiągnięcia:

1. upublicznione po otrzymaniu stopnia doktora sztuki (po 2016 r.):

„*Kafka, Tekst urywa się*” – projekt scenografii, 2022 r.

„*Głód*” – projekt scenografii, 2022 r.

„*Pomiędzy*” – animacja, 2022 r.

„*Pierwszy strzał*” – projekt scenografii, 2021 r.

„*Burza*” – ilustracje koncepcyjne inspirowane tekstem, 2020 r.

„*Grimm*” – projekt scenografii, 2019 r.

„*Sami*” – projekt scenografii, 2019 r.

„*Fioletowa krowa*” – projekt scenografii, 2018 r.

„*Pomiędzy*” – projekt scenografii, 2018 r.

„*Seasons*” – asystent scenografa, 2017 r.

2. upublicznione przed otrzymaniem stopnia doktora sztuki:

„*Imperium Dobrawa*” – tryptyk, współautor scenografii, 2014 r.

„*Pejzaż akustyczny zamku*” – koncert, projekt scenografii, 2011 r.

„*Sabotaż*” – film animowany, 2010 r.

3. projekty graficzne plakatów, okładek oraz materiałów graficznych

w liczbie 8 (ośmiu) przykładów.

Powyższa lista potwierdza, że po otrzymaniu stopnia doktora sztuki dominującą aktywnością twórczą są projekty scenograficzne. Wskazuje też, że przygoda Habilitanta ze scenografią rozpoczęła się w 2012 roku, a ostatnim projektem w niej ujętym jest scenografia do spektaklu „*Kafka. Tekst urywa się*” zrealizowana w 2022 r. Konstruując przestrzeń dla tego spektaklu Artysta zaproponował mobilne elementy na kołach, metalowe rusztowania przypominające industrialne konstrukcje. Poprzez możliwość przesuwania, przekształcania, otwierania,

pochylania czy uruchamiania surowych stalowych podestów stworzył wielofunkcyjną przestrzeń, potęgującą przekaz, a jednocześnie niekonkurującą z dynamiczną grą aktorów.

W ciągu minionych **6** (sześciu) lat, czyli od otrzymania stopnia doktora sztuki, **dr Tomasz Ryszczyński** zorganizował **1** (jedną) indywidualną wystawę krajową oraz wziął udział w **3** (trzech) zbiorowych wystawach krajowych. Zakładam, że ta znikoma liczba wystaw indywidualnych i uczestnictwa w wystawach zbiorowych wynika z dużego zaangażowania w scenograficzne projektowanie.

Uwagę zwraca jednak brak prezentacji i aktywności zagranicznych, potwierdzających współpracę z innymi uczelniami, chociażby w ramach popularnego i łatwo dostępnego programu Erasmus+. Jedynym osiągnięciem wskazującym na współpracę z instytucjami zagranicznymi jest funkcja asystenta scenografa przy spektaklu „Seasons”, reż. Rana Arthura Brauna podczas Brigitta Festival w Estonii w 2017 r. (Festiwal Teatrów Muzycznych). Niestety Habilitant nie podał nazwiska głównego scenografa, oraz nie przybliżył nam własnego wkładu w powstanie scenografii, przy której asystował. Uznałam więc, że brakuje zagranicznej aktywności twórczej.

W ramach działalności statutowej uczelni **dr Tomasz Ryszczyński** prowadzi następujące tematy badawcze: „*Mitologiczne paradygmaty w ujęciu współczesnej narracji wizualnej*” (2018 r.) oraz „*Organizacja przestrzeni jako impuls do budowania struktury spektaklu*” (2019 r.). Co istotne, to fakt, że ich problematyka jest ściśle powiązana z zawodowymi poszukiwaniami, ujawnionymi w udokumentowanych realizacjach.

3. Ocena wskazanych osiągnięć artystycznych stanowiących podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki.

W otrzymanej dokumentacji nie znalazłam kopii obowiązkowego wniosku składanego przez Habilitanta do Rady Doskonałości Naukowej, w którym wskazuje tytuł osiągnięcia artystycznego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. W związku z powyższym, w mojej opinii, opieram się na danych zawartych w dostarczonej mi publikacji pt. „*Tomasz Ryszczyński Autoreferat*”, wydanej w listopadzie 2022 roku. Przy okazji zastanawia mnie tak odległa data wydania publikacji, co uruchamia moja ciekawość co do braku uaktualnienia, gdyż zakładam, że w minionym czasie powstały kolejne realizacje. Nie

mniej publikacja ta jest moim jedynym źródłem wiedzy odnośnie zgłoszonego tytułu osiągnięcia będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki. Wspomniana publikacja podaje, że (autoreferat, cytata, str. 9) *„Jako osiągnięcia wskazuję trzy prace, dla których punkt wyjścia stanowiły wątki mitologiczne. Są to: projekt scenografii, kostiumów oraz plakatu do spektaklu „Antygona w Nowym Jorku” Festiwal Łódź 4 Kultur, cykl grafik „Interakcje Międzygatunkowe” zaprezentowany podczas Festiwalu Nowej Scenografii w Katowicach „Mitologie industrialnej przestrzeni” oraz autorski komiks „Minotour” wyeksponowany w Galerii Sztuki Współczesnej w Ostrowie Wielkopolskim.”*

Wszystkie wskazane osiągnięcia artystyczne zostały zobrazowane w formie fotograficznej relacji. Publikacja zawiera także komunikatywnie napisany autoreferat pt. *Mit. Pomiędzy kreacją a wzorcem*, na który składa się wprowadzenie oraz 3 (trzy) rozdziały: 1. *Mit współcześnie*,

2. *Mit wykreowany*,

3. *Mit transformacja*.

Każdy z tych rozdziałów poświęcony jest analizie i opisowi pojedynczego osiągnięcia artystycznego wskazanego przez **dr Tomasza Ryszczyńskiego** jako stanowiącego znaczny wkład w rozwój wnioskowanej dyscypliny. Ponadto jednym z najistotniejszych elementów autoreferatu jest nakreślenie własnej postawy twórczej wobec prezentowanej aktywności twórczej. Poznajemy wówczas proces poszukiwania ścieżki indywidualnego rozwoju oraz czynniki wpływające na podejmowaną tematykę twórczą. Autoreferat uzasadnia też użycie zastosowanych rozwiązań formalnych i technologicznych, ujawnia preferowane założenia projektowe, a także zmagania prowadzące do finalnego efektu. Przybliży nam inspiracje oraz koncepcję projektową i ideową dla dzieł habilitacyjnych wskazanych jako istotne w dorobku Habilitanta.

I tak rozdział pt. *Mit współcześnie*, opisuje projekt scenografii, kostiumów oraz plakatu do spektaklu *„Antygona w Nowym Jorku”* rez. Andrzeja Szczytko, który był prezentowany w ramach Festiwalu Łódź 4 Kultur w 2016 roku. Spektakl powstał na podstawie tekstu Janusza Głowackiego, który tytułem oraz treścią nawiązuje do antycznej tragedii Sofoklesa.

Zaproponowana przez **dr Tomasza Ryszczyńskiego** minimalistyczna scenografia nie jest

rekonstrukcją przestrzeni, którą pamiętamy z antycznego dramatu. Zgodnie z tekstem Janusza Głowackiego, została zredefiniowana na rzecz aktualnych symboli, czytelnych współczesnemu odbiorcy. Akcja dramatu Sofoklesa toczyła się w antycznych Tebach na tle pałacu królewskiego będącego wizytówką bogactwa. We współczesnej wersji Antygony, tym wyznacznikiem majętności i nadziei na lepsze życie jest rozświetlone i kuszące dobrobytem miasto. W swojej scenograficznej realizacji, jako tło dla egzystujących w jego cieniu szarych istot ludzkich, Habilitant wykorzystał kolorowe światła neonów będące symbol wibrującej życiem metropolii, szczęśliwej i bogatej. Ten kontrast pomiędzy intensywnością oślepiającego kolorytu miasta a niewidzialnością przypisaną „*obcym*”, przeciwstawiający optymizm beznadziei i biedzie, jest sednem wizualnej koncepcji zrealizowanej przez Artystę.

W autoreferacie pan **dr Tomasz Ryszczyński** dopowiada (Tomasz Ryszczyński. Autoreferat, cyt. str. 15) *„W zaprojektowanej przeze mnie scenografii, Nowy Jork został sprowadzony do formy znaku przestrzennego. Trzy metalowe prostopadłości o wymiarach 150cmx150cmx350cm wypełnione są neonowymi elementami, wpisującymi się w charakter dynamicznej metropolii. Są niczym światło latarni dla zbłąkanych przybyszów, ...”*

Znakiem czasu, przenoszącym nas w realia dzisiejszego życia, są wielofunkcyjne mobilne moduły oraz „*skarby bezdomnych*” wypełniające metalowe wózki.

Niedopatrzaniem, ze strony Habilitanta jest udokumentowanie dzieła stanowiącego znaczny wkład w rozwój wnioskowanej dyscypliny, zaledwie (3) trzema zdjęciami. Z pomocą ponownie przyszły zasoby Internetu.

Po przeprowadzonej analizie całościowego materiału oraz po zapoznaniu się z autoreferatem, uznałam, że koncepcja projektu scenografii, kostiumów oraz plakatu do spektaklu „*Antygona w Nowym Jorku*” jest osiągnięciem stanowiącym znaczny wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

Dwa pozostałe osiągnięcia wskazane przez Habilitanta omówione zostały przez niego w kolejnych rozdziałach.

I tak:

Rozdział pt. *Mit wykreowany* przybliża nam koncepcję i proces powstawania cyklu grafik wykonanych w technologii cyfrowej pt. „*Interakcje Międzygatunkowe*” upublicznionego podczas Festiwalu Nowej Scenografii w Katowicach „*Mitologie industrialnej przestrzeni*”.
Rozdział pt. *Mit transformacja* ujawnia działania związane z autorskim komiksem pt.

„Minotour” eksponowanym w Galerii Sztuki Współczesnej w Ostrowie Wielkopolskim.

Analizując cykl grafik pt. „Interakcje Międzygatunkowe” oraz komiks pt. „Minotour” poszukiwałam wartości, które wniosłyby nowe wartości w rozwój wnioskowanej dyscypliny. Są to prace, w których Habilitant wykazał się znakomitymi umiejętnościami manualnymi i technologicznymi, jednak pod kątem kreacyjnym i plastycznym są to działania wtórne, nie proponujące nowych rozwiązań plastycznych, czy koncepcyjnych.

Odnosnie cyklu cyfrowych grafik pt. „Interakcje Międzygatunkowe” nie poznałam pełnej liczby zgłoszonych prac, a te reprodukowane w Autoreferacie nie wykazują spójności identyfikującej je jako cykl. Odnosi się wrażenie, że każda grafika stanowi samodzielne, oddzielne wydarzenie. Pan **dr Tomasz Ryszczyński** deklaruje, że nicią spajającą prace jest śląska tożsamość, lecz w moim oglądzie, w przedłożonym materiale, założenie to nie jest czytelne. Legendy, przypowieści itp. oraz industrialność to znamiona nie tylko Śląska. W swej plastycznej wypowiedzi zgłoszone grafiki są uniwersalne i mogą reprezentować każdy inny region świata. W autoreferacie poznajemy założenia, odpowiadające post-fotograficznym ideom, napotykamy wiele cennych i trafnie sformułowanych spostrzeżeń, ważnych dla procesu twórczego każdego artysty lecz nie znajduję ich potwierdzenia w przedstawionym materiale wizualnym.

Kolejne zgłoszone dzieło to komiks pt. „Minotour”, który na stronach autoreferatu udokumentowany został zaledwie (7) siedmioma ujęciami. Bym mogła go ocenić, odczytać jego narracyjność, powiązać poszczególne sceny, pragnęłam poznać całość. Przez przypadek, na końcu angielskiego tłumaczenia (lecz nie tekstu polskiego) natrafiłam na adres: www.minotour.pl – który zadziałał!!! Znalazłam tam pełną wersję komiksu. Tak mi się przynajmniej wydaje, gdyż Habilitant nie określił jego zakresu. Uznałam więc, że na to dzieło aktualnie składa się liczba (179) stu siedemdziesięciu dziewięciu rysunków, co robi spore wrażenie, potwierdzając wytrwałość oraz wielkie zaangażowanie Habilitanta. Należy przyznać, że rysunki, tworzone w klasycznej konwencji, ujawniają walorowe wyczucie i duże warsztatowe umiejętności Habilitanta. Zdradzają, że Artysta jest fanem kinetyki ruchu, szybkich samochodów, wnikliwym obserwatorem anatomii człowieka i mimiki go identyfikującej. Wśród rysunków są też prace na poły abstrakcyjne, lub wręcz abstrakcyjne, np. utrwalające detale miasta, rysowane ze znacznie większą swobodą niż te obrazujące postaci ludzkie. To w nich czytelny jest indywidualny gest Artysty.

Bardzo cenię tę grupę rysunkowych prac, jednak nie znalazłam odpowiedzi na postawione sobie pytanie – Co wnoszą w rozwój wnioskowanej dyscypliny?

4. Ocena osiągnięć dydaktycznych

Według obowiązującej Ustawa, recenzent nie jest zobowiązany do oceny efektów pracy dydaktycznej oraz sposobu prowadzenia zajęć. Należy jednak podkreślić, że praktyczne doświadczenie zawodowe **dr Tomasza Ryszczyńskiego** zdobyte podczas realizacji projektów scenograficznych ma bezpośredni wpływ na stawiane studentom pytania i jakość nauczania. Zauważalne jest, że prowadzony program podstawowy dla studentów I roku studiów kierunku *scenografia* jest ściśle powiązany z wyzwaniem stawianymi przez Habilitanta własnej twórczości. To klasyczny przykład gdy sposób prowadzenia zajęć dydaktycznych oraz tematykę poruszanych problemów trudno odseparować od własnych poszukiwań twórczych. W szkolnictwie artystycznym nie widzę miejsca na inne relacje, gdyż korekty wynikają zawsze z prywatnych doświadczeń pedagoga wspartych intuicją.

Pan **dr Tomasz Ryszczyński** pełnił raz rolę promotora pomocniczego w postępowaniu doktorskim pani Marty Wyszyńskiej (Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu). Tytuł pracy doktorskiej: *„Dialog światów. Przejście formy scenograficznej jako czynnik kreujący narrację spektaklu teatralnego”*, rok nadania stopnia doktora sztuki 2019. Habilitant nie podał nazwiska promotorki przytoczonej rozprawy doktorskiej, a była nią prof. dr hab. Katarzyna Podgórska-Glonti.

Ponadto jako dydaktyk napisał około 40 (czterdzieści) recenzji prac licencjackich.

5. Podsumowanie końcowe

Pan **dr Tomasz Ryszczyński** stopień doktora sztuki w dyscyplinie sztuki projektowej otrzymał w 2016 roku na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *„Multimedialne aspekty formy teatralnej”*. Po otrzymaniu stopnia doktora sztuki dominującą aktywnością twórczą Habilitanta była praca nad **9** (dziewięcioma) realizacjami scenograficznymi, często wraz z towarzyszącymi im plakatami, oraz **4** (czterema) projektami identyfikacji wizualnej. Twórczość indywidualna, wynikająca z własnej potrzeby wypowiedzi nie jest już tak imponująca w liczbach. Jednak w tym miejscu należy docenić ogrom nakładu związanych z

powstaniem komiksu pt. „*Minotour*”, który chyba zaspokoił potrzebę własnej indywidualnej kreacji twórczej. Powstało przecież (179) sto siedemdziesiąt dziewięć rysunków, poprzez które ujawnił swoje emocje i określił charakter autorskiego pisma.

Zastanawiającym minusem przedstawionego do oceny dorobku jest brak współpracy z ośrodkami zagranicznymi i udziału w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach itp.

W postępowaniu habilitacyjnym obowiązkiem recenzenta jest ocena wskazanego przez Kandydata osiągnięcia artystycznego pod kątem jego znacznego wkładu w rozwój dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, dlatego też istotnym elementem dokumentacji, przybliżającej stanowisko Kandydata wobec własnej twórczości jest autoreferat pt. „*Mit. Pomiędzy kreacją a wzorcem*”. Został napisany w sposób czytelny i wyjaśnia założenia koncepcyjne zgłoszonych osiągnięć. Pomógł też docenić projekt scenografii, kostiumów oraz plakatu do spektaklu „*Antygona w Nowym Jorku*” prezentowanego podczas Festiwalu Łódź 4 Kultur w 2026 r. Dzieło to uznałam za wnoszące nowe wartości w rozwój dyscypliny i będące podstawą do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki.

Za credo artystyczne **dr Tomasza Ryszczyńskiego** uznałam wypowiedź ujawnioną przez niego w autoreferacie: (cytat str. 7) „*Dekorowanie, skupianie się tylko i wyłącznie na wizualnej atrakcyjności, nabrało pejoratywnego wydźwięku. Istota działania tkwi w znalezieniu klucza interpretacyjnego, wieloznaczności oraz operowaniu siłą sugestii.*”

Kolejny cytat (autoreferat, str. 7) „*Teatr „wciągnął” mnie bez reszty, dając szansę na kreowanie światów, inspirowanych słowem pisanym.*” potwierdza autentyczną pasję Habilitanta.

Należy też docenić 3 miejsce w konkursie na Najlepszy Spektakl Teatru Niezależnego The Best off 2019, za spektakl pt. „*Grimm*” w reż. Janusza Stolarskiego, do którego Habilitant zaprojektował scenografię.

Nie mam natomiast informacji o innych ewentualnych nagrodach, wyróżnieniach, np. nagrodach Rektora otrzymanych w ramach pracy na Uczelni.

Konkluzja

Niniejszym stwierdzam, że Pan **dr Tomasz Ryszczyński** posiada stopień doktora sztuki a zgłoszone osiągnięcie artystyczne pt. projekt scenografii, kostiumów oraz plakatu do spektaklu „**Antygona w Nowym Jorku**”, spełnia wymagania art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku (z późn. zmianami) Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki.

Przedstawiona dokumentacja i przeprowadzona analiza osiągnięć artystycznych uzyskanych po otrzymaniu stopnia doktora pozwala uznać dorobek artystyczny dr Tomasza Ryszczyńskiego za stanowiący wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

prof. dr hab. Janina Rudnicka